

List na I Niedzielę Adwentu 2023

„Ty, Panie, jesteś naszym ojcem, odkupiciel nasz – to Twoje imię odwieczne”.

Umiłowani Siostry i Bracia!

Te słowa z dzisiejszego pierwszego czytania, z księgi proroka Izajasza (Iz 63, 16b) wprowadzają nas w czas Adwentu, czas oczekiwania na przyjście Pana.

Adwent to jeden z najbardziej znaczących i intensywnych okresów roku liturgicznego. Zaprasza nas bowiem do pogłębienia prawdy, że nasze życie ukierunkowane jest na spotkanie z Bogiem. Napędza nas nadzieją, bo nie jesteśmy uwikłani w przemijającą i pozbawioną sensu terażniejszość, ale jesteśmy pielgrzymami w czasie ku wieczności. Oczekujemy na spełnienie się w wieczności.

W naszym ziemskim pielgrzymowaniu towarzyszy nam sam Bóg. Nie jest to Bóg daleki i bezduszny, ale Emmanuel, Bóg z nami! Ku zrozumieniu znaczenia tej prawdy prowadzi nas rozważanie drugiego wymiaru Adwentu. Jest nim zaproszenie, aby przygotować się na radość przeżywania świąt Bożego Narodzenia.

Każdego roku stajemy wobec tajemnicy Wcielenia. To właśnie to wydarzenie nadaje sens naszej terażniejszości, bo sam Bóg stał się jednym z nas i przyjął na Siebie nasze człowieczeństwo. Od chwili, kiedy nad grota betlejemską zabłysła gwiazda, która wskazała kierunek podróży oczekującym narodzenia Zbawiciela Mędrcom, a radosne chóry aniołów przynagliły pasterzy, aby udali się z pokłonem do narodzonego z Dziewicy Syna Boga Najwyższego, wszystko to, co ludzkie nabrało nowego znaczenia i uzyskało sens. Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł odkryć swoje prawdziwe powołanie, aby jego życie stało się drogą do życia z Bogiem na zawsze.

W swojej pierwszej encyklice, *Redemptor hominis*, św. Jan Paweł II napisał, że „zjednoczenie Chrystusa z człowiekiem samo w sobie jest tajemnicą, w której rodzi się „nowy człowiek” powołany do uczestnictwa w Bożym Życiu (por. 2 P 1, 4)”.

Jak napisał św. Jan w Prologu swej Ewangelii o Jezusie, Przedwiecznym Słowie Boga: „Wszystkim tym (...) którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali synami Bożymi” (J 1, 12). Ta moc wewnętrznie przemienia człowieka, jest zasadą nowego życia, które nie niszczy i nie przemija, ale trwa ku żywotowi wiecznemu (por. J 4, 14).

Jest to serce przesłania ewangelicznego, najgłębsza racja chrześcijańskiej nadziei, która nie może zawieść.

Drodzy Siostry i Bracia!

Pragniemy Was dzisiaj zachęcić do wspólnego podjęcia raz jeszcze wysiłku poszukiwania prawdy o nas samych, o tym kim jesteśmy, o naszym powołaniu. Na wzór Mędrców ze Wschodu wyruszmy w drogę ku Prawdzie, aby z prostotą i miłością betlejemskich pasterzy oddać cześć naszemu Zbawicielowi.

Dzisiejsze czasy zastawiają na nas wielorakie pułapki. Niosą ze sobą niebezpieczeństwo utraty sensu życia. Niszczą relacje międzyludzkie, zastępując realne spotkanie między ludźmi tzw. wspólnotą wirtualną. Skazują nas na samotność i wypaczają sens przyjaźni i miłości. Relatywizują wszystko, pozbawiając człowieka pewności tego, kim jest w swej istocie, jaki jest ostateczny sens jego istnienia i jakie jest jego powołanie. Zakłamuje wizerunek człowieka stworzonego na obraz i podobieństwo Boga i ograbiają go z jego naturalnej godności. Źródłem tego zamachu na prawdę o człowieku jest chęć pozbawiania nas możliwości odkrycia tajemnicy człowieka w spotkaniu z jego Odkupicielem.

Jezus Chrystus stał się człowiekiem. Jest Emanuelem. Pozostał z nami w Eucharystii.

Jest Ona żywym zwierciadłem, w którym możemy kontemplować prawdę o nas samych. Urzeczywistnia Ona tajemnicę naszego odkupienia. Wraz ze św. Janem możemy zachwycić się tym, jaką miłością obdarzył nas Bóg: „tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony” (J 3, 16-17). Chrystus pozostał z nami!

„Ja jestem z wami!” (Mt 28, 20)

To zapewnienie Pana będzie nam towarzyszyć przez najbliższe miesiące. Jest ono bowiem mottem przewodnim Kongresu Eucharystycznego diecezji gliwickiej, który rozpocznie się w Niedzielę Palmową, 24 marca 2024, uroczystą Mszą świętą w naszej katedrze, której będzie przewodniczył pro-prefekt Papieskiej Dykasterii do Spraw Ewangelizacji, abp Rino Fisichella. Już dzisiaj pragniemy zaprosić Was do udziału w tych wydarzeniach. Zamknięcie Kongresu nastąpi podczas przyszłorocznej procesji w uroczystość Bożego Ciała.

Kongres stanie się, jak ufamy, okazją, aby przede wszystkim przeżyć radość wspólnoty w Kościele zgromadzonym wokół Chrystusa żywego i obecnego pośród nas. To właśnie Chrystus żywy i obecny we wspólnocie Kościoła pozwala nam uświadomić sobie, że jesteśmy synami Bożymi i, że w Nim zostaliśmy powołani do świętości. Świętość tę możemy osiągnąć. Pozostaje ona w zasięgu naszych możliwości. Powołanie do niej realizuje się poprzez podążanie drogą, na której spotykamy jako towarzysza podróży Chrystusa.

Świat, odtworzony w Chrystusie i odkupiony przez Niego, został ponownie nam dany jako dar i zadanie, aby każdy człowiek mógł go przyjąć z miłością i odpowiedzialnością oraz podążać nim jako drogą prowadzącą do Boga; by patrzeć na niego oczami syna i rządził nim z królewską godnością!

To właśnie ta królewska godność synów Bożych wyznacza styl życia chrześcijańskiego i sposób realizacji naszej przynależności do wspólnoty Kościoła.

Drodzy Siostry i Bracia! Jesteśmy w Kościele synami Bożymi. W Chrystusie zostaliśmy przyodziani w królewską godność dziedziców królestwa Bożego! W tym Kościele nikt nie może robić wszystkiego, ale każdy robi to, czym obdarzył go Duch Święty. W tym Kościele nikt nie powinien pozostawać bierny i na uboczu, ale każdy, świadomy godności królewskiej, w którą został przyodziany, w wolności i szczodrości serca przykłada się do rozsiewania wiary i nadziei.

Niechaj więc Kongres Eucharystyczny pozwoli nam przeżyć radość spotkania, doświadczenie obecności Boga. Niechaj będzie okazją do odkrywania bogactw i talentów, którymi Duch nas obdarza. Dzielmy się nimi. Stawajmy się dla siebie wzajemnie darem. Uczmy się siebie przyjmować, słuchając się wzajemnie z uwagą, szczerym zainteresowaniem i sympatią. Uczmy się budować więzi wspólnoty w przyjaźni i miłości. Dzielmy się wiarą i doświadczeniem spotkania z Chrystusem, zwłaszcza przez modlitwę i liturgię. Wiara, jeśli się nią dzielimy, rośnie i ubogaca.

Jesteśmy przekonani, że przeżycie Kongresu zaowocuje nie tylko umocnieniem naszej wiary, ale także objawieniem Kościoła jako wspólnego domu, rodziny kroczącej z Emanuelem drogą świętości.

Na ten czas Adwentu i przygotowania do Kongresu Eucharystycznego z serca Wam błogosławimy!

Wasi biskupi

bp Sławomir

bp Andrzej

Gliwice, 03 grudnia 2023